

ตอนที่ 6

เจ้าสาวในฐานะนักรบแห่งกลุ่มชน

ข้อพระคัมภีร์: อฟ.6:10-20

I. เอฟ.โซ 6:10-20 เปิดเผยว่า เจ้าสาวคือนักรบแห่งกลุ่มชนที่สู้รบกับศัตรูของพระเจ้าเพื่ออาณาจักรของพระเจ้า:

- เมื่อคนรักที่มีชัยชนะของพระคริสต์ได้กลายเป็นหนึ่งกับพระเจ้า เพื่อเป็นที่ประทับของพระเจ้า ในสายพระเนตรของพระเจ้านั้น เธอคือผู้ที่ตั้งตามประหนึ่งกรุงที่ระชา และงามนักรบดังกรุงเยรูซาเล็ม; สำหรับศัตรูนั้น เธอหน้าเกรงขามดังกองทัพที่มีธงประจำกอง — พพร.6:4:
 - ธงประจำกองบ่งชี้ถึงความพร้อมในการสู้รบและยังเป็นเครื่องหมายด้วยว่าได้รับชัยชนะแล้ว; กองทัพที่หน้าเกรงขามเป็นเครื่องหมายถึงว่า เหล่าผู้มิชชันขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทำให้ซาตานศัตรูของพระเจ้าเกรงกลัว.
 - กองทัพนี้ทำการสู้รบเพื่ออาณาจักรของพระเจ้าในเวลาที่พักผ่อนของพระเจ้าตกต่ำไป พวกเขาได้กลายเป็นผู้มิชชันที่ตอบรับคำทรงเรียกขององค์พระผู้เป็นเจ้า (ว.2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21). ในที่สุดเหล่าผู้มิชชันก็จะกลายเป็นเจ้าสาวแห่งกลุ่มชนที่ทำการสมรสกับพระคริสต์ (ว.19:7-9); หลังจากงานมงคลสมรสแล้ว เจ้าสาวผู้นี้จะกลายเป็นกองทัพที่มาร่วมกันกับพระคริสต์ผู้เป็นสามีของเธอ มาปราบผู้ต่อต้านพระคริสต์และผู้ติดตามมันให้พ่ายแพ้ไป (ว.19:11-21).
- แท้จริงแล้ว คริสตจักรในฐานะที่เป็นเจ้าสาวก็คือมนุษย์แห่งกลุ่มชนที่อยู่ในจุดมุ่งหมายของพระเจ้า ผู้จะทำให้พระประสงค์สองชั้นในการสำแดงพระเจ้าและการจัดการกับศัตรูของพระเจ้าได้สำเร็จเป็นจริง — ยน.1:26.
- นอกจากการทำให้พระประสงค์ที่นิรันดร์ของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริงและการทำให้พระทัยปรารถนาของพระคริสต์ได้อิ่มหนำแล้ว ศัตรูของพระเจ้ายังต้องพ่ายแพ้ไปด้วย; เพื่อเรื่องนี้ คริสตจักรจึงต้องเป็นนักรบ.
- การดำเนินชีวิตของเราเพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริง; การมีชีวิตเป็นอยู่ของเราเพื่อให้พระคริสต์อิ่มหนำ, และการสู้รบของเราเพื่อปราบศัตรูของพระเจ้าให้พ่ายแพ้ — อฟ.4:1; 5:2, 8; 6:10-11.

II. พยานของพระเยซูในช่วงอาณาจักรพันปีคือเจ้าสาวของพระคริสต์ — ผู้มิชชันซึ่งเป็นกษัตริย์ร่วมกับพระคริสต์ — ว.19:7-9; 20:4, 6:

- การฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการเตรียมเจ้าสาวของพระคริสต์ (19:7-9; 21:2); ในที่สุดเราจะถอดแบบเป็นเหมือนนางซูลามิทที่อัศจรรย์ ซึ่งเป็นแบบจำลองหรือสำเนาของชะโลโม คือภาพเลื่องที่ยิ่งใหญ่และสุดยอดของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ในฐานะคูครองหรือเจ้าสาวของพระคริสต์ — พพร.6:13; ว.21:2, 9-10; 22:17ก.
- ในสายพระเนตรของพระเจ้า นางซูลามิทถูกเปรียบเหมือนการเดินร่ำของทหารสองค่าย หรือสองกองทัพ (ภาษาฮีบรู มาสะนาอิม); หลังจากที่ยาโคบได้เห็นทูตของพระเจ้า กองทัพทั้งสองของพระเจ้า เขาก็เรียกชื่อสถานที่นั้นว่ามาสะนาอิม และแบ่งภรรยา, ลูก, และทรัพย์สินของเขาออกเป็น “สองกอง” — พพร.6:13; ยน.32:1-10:
 - ความหมายฝ่ายวิญญาณของสองกองทัพคือพยานที่หนักแน่นว่า เรามีชัยชนะอย่างเหลือล้น, เรา “ชัยชนะอย่างยอดเยี่ยม” โดยพระองค์ผู้ทรงรักเรา ตามหลักการแห่งพระกายของพระคริสต์ — รม.8:37; 12:5; พบ.32:30; ผป.4:9-12.
 - พระเจ้าไม่ต้องการผู้ที่เข้มแข็งในตัวเอง; พระองค์ทรงต้องการแต่เพียงผู้ที่อ่อนกำลัง, ผู้ที่อ่อนแอ, ผู้หญิงและเด็ก; ผู้ที่ถูกนับว่าคู่ควรจะเป็นผู้มิชชันคือผู้อ่อนแอที่เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า — 1ก.1:26-28; 2ก.12:9-10; 13:3-5; พพร.8:6.
 - พระเจ้าทรงต้องการผู้ที่เป็นอย่างกับพระองค์ คือผู้ที่ยอมมอบน้อมต่อพระองค์ดังที่มีเครื่องหมายถึงโดยผมเปีย (1:11) และเชื่อฟังพระองค์ด้วยความตั้งใจที่ยึดหยุ่นดังที่มีเครื่องหมายถึงโดยลำคอที่สวมสร้อยเพชรพลอย (ข้อ 10).
 - เมื่อเราพิจารณาถึงวิธีที่จะบรรลุถึงจุดสุดยอดแห่งการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์ เราไม่ควรเชื่อฟังในตัวเอง แต่เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นความรัก, ฤทธิ์เดช, และพระเมตตา ซึ่งจะทำให้เรากลายเป็นภานะแห่งความเมตตา, มีเกียรติ, และ

III. เนื่องจากความตั้งใจของซาตานขัดแย้งกับความตั้งใจของพระเจ้า จึงจำเป็นต้องมีการสู้รบฝ่ายวิญญาณ — อฟ.1:5, 9, 11; มธ.6:10:

1. นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายของพระเจ้าหรือความตั้งใจของพระเจ้าแล้ว ยังมีจุดมุ่งหมายที่สองหรือความตั้งใจที่สอง เพราะความตั้งใจของซาตานนั้นต่อต้านความตั้งใจอันศักดิ์สิทธิ์ — ยซย.14:12-14.
2. ต้นตอของการสู้รบฝ่ายวิญญาณคือความขัดแย้งระหว่างความตั้งใจของซาตานกับความตั้งใจของพระเจ้า.
3. การสู้รบฝ่ายวิญญาณคือการสู้รบระหว่างอาณาจักรของพระเจ้ายกกับอาณาจักรของซาตาน; ในการที่จะทำให้อาณาจักรแห่งสวรรค์ทั้งหลายก่อตั้งขึ้นนั้น จำเป็นต้องมีการสู้รบฝ่ายวิญญาณ — มธ.12:26, 28; วอ.12:11.
4. เราดำเนินชีวิตตามหลักความจริงและโดยพระคุณ, เรามีชีวิตเป็นอยู่ในความรักและความสว่าง, และเราสู้รบเพื่อสยบความตั้งใจฝ่ายซาตาน — อฟ.4:1; 5:2, 8; 6:12.

IV. ในการจัดการกับศัตรูของพระเจ้านั้น เราต้องได้รับกำลังเพิ่มขึ้นด้วยฤทธิ์เดชที่ยิ่งใหญ่ซึ่งทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากท่ามกลางคนตายและให้พระองค์นั่งอยู่ในขอบเขตแห่งสวรรค์ทั้งหลาย ซึ่งสูงยิ่งเหนือเหล่าวิญญาณชั่วที่อยู่ในสถานอากาศ — ข้อ 10; 1:19-22:

1. เราต้องได้รับกำลังเพิ่มขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้อเท็จจริงนี้บ่งชี้ว่า การสู้รบฝ่ายวิญญาณกับซาตานและอาณาจักรที่ชั่วร้ายของมัน ไม่ใช่สิ่งที่เราจะกระทำได้ในตัวเราเอง; มีเพียงเมื่อเราอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าและในอุทยานภาพแห่งกำลังของพระองค์เท่านั้น เราจึงจะสู้รบได้.
2. คำกำชับที่บอกให้เราได้รับกำลังเพิ่มขึ้นนั้นเปิดเผยเป็นนัยถึงความจำเป็นในการฝึกฝนความตั้งใจของเรา; ถ้าเราอยากได้รับกำลังเพิ่มขึ้นเพื่อการสู้รบฝ่ายวิญญาณ ความตั้งใจของเราต้องเข้มแข็งและได้รับการฝึกฝน — พพร.4:4; 7:4.

V. การสู้รบระหว่างคริสตจักรกับซาตานคือการสู้รบระหว่างเราทั้งหลายที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้าและอยู่ในคริสตจักรของพระองค์กับอิทธิพลที่ชั่วร้ายในขอบเขตแห่งสวรรค์ทั้งหลาย — อฟ.6:12:

1. ผู้ปกครอง, ผู้มีอำนาจ, และผู้ครอบครองโลกแห่งความมืดนี้คือบรรดาทูตสวรรค์ที่กบฏ ซึ่งได้ติดตามซาตานไปในการกบฏต่อพระเจ้า และตอนนี้พวกมันก็ทำการปกครองนานาประเทศบนแผ่นดินโลกอยู่ในขอบเขตแห่งสวรรค์ทั้งหลาย — กซ.1:13; ดนอ.10:20.
2. เราจำเป็นต้องตระหนักว่า การสู้รบของเราไม่ใช่สู้กับมนุษย์ แต่สู้กับวิญญาณชั่วซึ่งก็คืออิทธิพลฝ่ายวิญญาณในขอบเขตแห่งสวรรค์ทั้งหลาย.

วันศุกร์

VI. การสู้รบฝ่ายวิญญาณไม่ใช่เรื่องของปัจเจกชน แต่เป็นเรื่องของการที่เจ้าสาวของพระคริสต์เป็นนักรบแห่งกลุ่มชน — อฟ.6:13:

1. คริสตจักรเป็นนักรบแห่งกลุ่มชน และผู้เชื่อทั้งหลายร่วมกันประกอบขึ้นเป็นนักรบแห่งกลุ่มชนนี้; หลังจากที่เราได้ถูกตั้งขึ้นเป็นนักรบแห่งกลุ่มชนแล้ว เราก็จะสามารถต่อสู้กับศัตรูของพระเจ้าได้.
2. กลยุทธ์ของพระเจ้าคือการใช้คริสตจักรเป็นกองทัพของพระองค์เพื่อสู้รบกับศัตรู แต่กลยุทธ์ของซาตานคือการแยกเราออกจากคริสตจักรซึ่งเป็นกองทัพของพระเจ้า.
3. ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้านั้นมีไว้สำหรับพระกาย ไม่ใช่สำหรับปัจเจกชน; มีเพียงนักรบแห่งกลุ่มชนเท่านั้นจึงจะสามารถสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าได้.

VII. ในการสู้รบฝ่ายวิญญาณ เราต้องสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า — ข้อ 11:

1. พระเจ้าซึ่งอยู่ในพระคริสต์ในฐานะที่เป็นความเที่ยงแท้ในการดำเนินชีวิตของเราคือสายคาดเอวที่เพิ่มกำลังทั้งตัวของเราในการสู้รบฝ่ายวิญญาณ — ข้อ 14ก.
2. เกราะป้องกันอกแห่งความชอบธรรมที่ปกคลุมมโนธรรมของเราและป้องกันเราจากการฟ้องร้องของซาตานก็คือพระคริสต์ในฐานะที่เป็นความชอบธรรมของเรา — ข้อ 14 1ทธ.1:30.

3. พระคริสต์ทรงเป็นสันติสุขเพื่อให้เราเป็นหนึ่งในพระเจ้าและเป็นหนึ่งกับวิสุทธิชน; สันติสุขนี้เป็นฐานรากที่มั่นคง ซึ่งทำให้เราสามารถยืนหยัดต่อต้านศัตรูได้ — อฟ.2:15; 6:15.
4. ความเชื่อคือโล่ที่ป้องกันลูกศรเพลิงของศัตรู; พระคริสต์ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มและผู้สำเร็จความเชื่อเช่นนั้น — ข้อ 16; ฮบ.12:2.
5. หมวกเหล็กแห่งความรอดที่ปกคลุมความคิดของเราคือพระคริสต์ผู้ทรงช่วยให้รอดที่เราได้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเรา — อฟ.6:17ก; ยฮ.16:33.
6. พระแสงดาบแห่งพระวิญญาณ ซึ่งพระวิญญาณก็คือพระคำของพระเจ้า ซึ่งเป็นอาวุธที่ใช้ในการโจมตีเพื่อจะฟันศัตรูให้เป็นชิ้นๆ — อฟ.6:17ข.
7. การอธิษฐานเป็นสื่อกลางหนึ่งเดียว, สำคัญ, และมีพลังชีวิต ซึ่งเราจะต้องปรับใช้กับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เป็นสิ่งที่ทำให้ยุทธภัณฑ์ของพระเจ้าทุกๆ ชิ้นสามารถให้เราใช้การได้ — ข้อ 18.

VIII. โดยการสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เราจึงสามารถยืนหยัดและจะต่อต้านยุทธอุบายซึ่งก็คือแผนการชั่วร้ายของมารได้ — ข้อ 11, 13-14:

1. การนั่งอยู่ด้วยกันกับพระคริสต์คือการมีส่วนร่วมในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำสำเร็จ, การดำเนินชีวิต (เดิน) อยู่ในพระกายของพระองค์คือการทำให้พระประสงค์ที่นิรันดร์ของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริง, และการยืนหยัดในฤทธิ์เดชของพระองค์คือการสู้รบกับศัตรูของพระเจ้า — 2:6; 4:1; 5:2, 8; 6:11, 13-14.
2. ในการสู้รบกับศัตรู สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการยืน; เมื่อทำทุกอย่างครบแล้ว เราก็ต้องยืนหยัดจนถึงที่สุด.

IX. เราทุกคนต้องมองเห็นว่า ในการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าในวันนี้ เราอยู่ในสนามรบ; เราต้องร่วมมือกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อสู้รบกับฤทธิ์อำนาจฝ่ายซาตานในสถานอากาศ เพื่อเราจะได้รับพระคริสต์มากขึ้น เพื่อการก่อสร้างพระกายของพระคริสต์และการเตรียมเจ้าสาวของพระคริสต์ ก่อตั้งและแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้า เพื่อพระคริสต์จะสามารถกลับมารับแผ่นดินโลกนี้เป็นมรดก.